

LIIGAJOUKKUEIDEN ESITTELYT

Teksti: Tuomas Hoppu

AKILLES PUOLUSTAA MESTARUUTTA

Suomen mestaruuden puolustaminen ei monta kertaa ole helppoa, mutta Porvoossa lähdetään uuteen kauteen luottavaisin mielin. Suomen Cupin ottelut Oulussa loivat hyvää pohjaa tuleviin koitoksiin. Vaikka Akilles ei ole lyönyt lukkoon mitään varsinaista tavoitetta, talveen lähdetään puolustamaan mestaruutta. Muuta tavoitetta ei yksinkertaisesti voi näin kovalla joukkueella olla, ja kaikkien muiden liigaryhmien silmissä Akilles onkin mestarisuosikki. Porvoolaisten valmennusjohdossa painotetaan kuitenkin joukkueen omaa suoritusta ja halutaan pelin olevan parhaimmillaan keväällä mestaruutta ratkaistaessa.

Omat kysymysmerkkinsä on Akilleksenkin miehistössä ollut, vaikka yksikään pelaaja ei virollisesti ole lopettanut. Ville-Veikko Angerian ja Juuso Johanssonin jatkaminen on ollut koko ajan hieman kysymysmerkki, ja sitä se on edelleen kauden kynnykselläkin. Suomen Cupissa kumpikaan kaksikosta ei ollut mukana. Nimenomaan Angerian ja Johanssonin pelaamisen epävarmuus sai Akilleksen hankkimaan joukkueeseen Ilja Sokolovin Kamppareista. Sokolovilla on Mikkelissä ollut omat kommunikointivaikeutensa, kun yhteinen kieli on puuttunut. Porvoossa sopeutumista miehistöön helpottaa toisen venäläisen Denis Sadakovin läsnäolo.

Akilleksen pelaajistossa on paljon herkullisessa kehityskaareissa olevia pelaajia. He kaikki ovat nyt vuoden mestaruuskautta vanhempia. Näistä nuorista Isak Skog, Aapo Pursio, Rasmus Fridolfsson ja Akseli Laakkonen ovat parhaillaan urheilujoukoissa. Isoja edistysaskelia odotetaan erityisesti Laakkoselta ja Casper Hänneseltä. Laakkoselle lienee luvassa aiempaa enemmän peliaikaa ja vastuuta. Lahjakas ja taitava Casper Hännes taas oli jo viime vuonna Akilleksen kantavia voimia. Mielenkiintoinen nimi on myös valmentaja Jari Hyttisen poika Jonathan. Kauden kynnyksellä vasta 15-vuotta täyttävä nuorukainen on hallitreeneissä pärjännyt varsin mukavasti. Nähtäväksi jää, esiintyykö liigajäällä talven aikana harvinainen isä–poika yhdistelmä.

Kova kilpailu pelipaikoista pakottaa joukkueen vanhan kaartinkin ponnistelemaan tosissaan. Ennen kaikkea hyökkäyskalustossa peliaika on kiven alla. Pelipaikkaan vaaditaan hyviä näyttöjä. Konkari Andreas Flinck näytti Suomen Cupissa, että hän haluaa edelleen olla mukana tässä taistelussa. Mutta varsin hyvä oli Oulussa myös Akseli Laakkosen näyttö. Denis Sadakovia taas on äärimmäisen vaikea sivuuttaa, ja maaottelutason mies on myös Rasmus Kettunen. Keskikentällä häirii totutun vahvasti Rolf ”Nappe” Larsson, jonka Akilleksen kakkosvalmentaja Johan Lönnqvist nimeää kenties viime kauden joukkueen ykkösmieheksi pudotuspeleissä. Ei todellakaan ole helppoa saada peliaikaa vihreäpaitojen hyökkäyskuvioissa.

Viime kaudella Akilleksen tavaramerkki oli betoninen puolustus, eikä tästä ole aikomus tinkiä tulevallakaan kaudella. Puolustuspään viimeisinä lukkoina häirii kaksi erinomaista maalivahtia: Isak Skog ja Olli Lapplainen. Mielenkiintoinen lisä porvoolaisten kuvioissa on Harri Hiukan värväminen maalivahtivalmentajaksi. Hiukka tuo maalivahtivalmennukseen oppeja hyökkääjän näkökulmasta. Hänen paikalla ollessaan valmennuskaksikon Hyttinen–Lönnqvist ei sitä paitsi tarvitse irrottaa maalivahtien

harjoitusta varten kenttäpelaajaa sparraajaksi. Hiukka kun pystyy omasta puolestaan tarjoamaan veskareille ruudikkaita harjoituslaukauksia.

Akilleksen pelaajamuutokset:

Tulleet: Ilja Sokolov (Kampparit), Dylan Lindblad (välivuoden jälkeen takaisin)

Lähteneet: -

BOTNIA PROJEKTITÖISSÄ

Botnia lähtee uuden valmentajansa Tomi Gröhnin johdolla kääntämään kurssia pala kerrallaan. Omien sanojensa mukaan Gröhnillä on seuran kanssa 1+1+1-vuotinen sopimus. Kauanko sopimus lopulta kestää, sitä ei vielä tiedä kukaan. Tarkoitus on joka tapauksessa, ettei projekti jää yhteen vuoteen. Joukkue on nuori, ja sen peliä on kehitettävä pitemmällä tähtäimellä. Sinipaitojen peliajatus on ollut viime kausina ehkä hieman hukassa. Itseluottamuksen puutekin on osaltaan vaikuttaa siihen, että peli ei aina ole kulkenut toivotulla tavalla. Ratkaisevia otteluita hävittiin kuluneellakin kaudellakin harmittavasti viime hetkillä. Pahin esimerkki siitä oli kauden päätöspeli OLS:aa vastaan.

Isojen haasteiden edessä Botnia on tulevallakin kaudella. Paitsi että joukkue on nuori, myös materiaali on kapea. Sitä supisti entisestään kahden lupaavan nuoren Heikki Pesosen ja Aukusti Seppäsen lähtö Edsbynin jääpallolukioon. Omat ongelmansa toi vielä korona. Gröhn ei päässyt aloittamaan joukkueensa rakennustyötä Ruotsin leirien kautta, joten hänen on haettava miehistönsä pelipaikkoja sen sijaan Lappeenrannan Suomen Cupista, aivan bandyliigakauden kynnyksellä.

Botnialla on kova halu päästä kuuden joukkoon mitalipeleihin, mutta Gröhn ymmärtää hyvin tavoitteen olevan sinipaidoille äärimmäisen kova. Hän laskeskelee Akilleksen, Veiterän, Narukerän, JPS:n ja Kamppareiden muodostavan kärkiviisikon. Viisikon jäljiltä jää Gröhnin laskelmissa yksi paikka muiden tapeltavaksi. Siitä paikasta Botnia aikoo taistella, mutta ei mihin hintaan hyvänsä. Tärkeintä on sittenkin saada oma peli kuosiin. ”Tulos on sitten se, mikä ansaitaan,” Gröhn toteaa. Eli päällimmäisenä kaikessa ovat kuitenkin pelilliset tavoitteet.

Gröhnin mukaan Botnian on tulevalla kaudella ehdottomasti pelattava joukkueena ja oma pää on pidettävä tiiviinä. Joukkueen mahdollisuudet piilevät nuorten pelaajien kehittämisessä. Se voi joskus olla nopeaakin. Joka tapauksessa Botnian odotetaan pelaavan parhaat pelinsä tammi-helmikuulla. Siihen mennessä joukkueen oma peli-identiteetti pitäisi löytää.

Pelaajapakassa on kokeneiden pelaajien kohdalla useita kysymysmerkkejä. Matti Islander on työesteiden vuoksi sivussa ainakin alkukauden ja Tero Määttä-läkään ei työesteiden vuoksi ole näillä näkymin mukana kaikissa peleissä. Tomi Herranen lienee myös sivussa perhe- ja työesteiden vuoksi. Iso plussa on kuitenkin Iiro Karppisen motivaation löytyminen. Hänestä Gröhn odottaa sinipaidoille tärkeää pelintekijää. Myös kapteeniston Juri Schreck–Niels Fremling–Niklas Johansson odotetaan näyttävän nuoremmille mallia.

Edellisinä vuosina Botnialla on ollut omat ongelmansa maalinteossa. Tuoreen vahvistuksen Pekka Niskan toivotaan tuovan tähän helpotusta. Niskalla on kova pyssy ja Gröhn odottaa hänen tuovan joukkueeseen myös lisää luisteluvoimaa ja pelikäsitystä. Lyöntivoimaa löytyy tunnetusti vielä Mikko Tammilehdolta.

Valmennusjohdossa odotetaan myös pelaajien selvemmän roolituksen auttavan osaltaan maalintekoon ongelmien ratkaisussa.

Botnian pelaajamuutokset:

Tulleet: Teemu Malinen (JPS), Eelis Goebel (HIFK), Pekka Niska (LRK)

Lähteneet: Josua Eronen (HIFK), Tuomas Antikainen (Narukerä), Miikka Penttinen (JPS), Aukusti Seppänen (Edsbyns IF), Heikki Pesonen (Edsbyns IF)

HIFK PONNISTAA HANKALISTA LÄHTÖKOHDISTA

IFK lähtee uuteen kauteen päävalmentaja Juha Laitisen mukaan hieman vahvistuneena, vaikka menetyksiäkin joukkue on kokenut. Miehistö on viime vuosien tapaan sekoitus kokemusta ja nuoruutta. Tulopuolella Santeri Laitinen hankittiin kilpipaitoihin mittatilaustyönä, koska IFK:lta on puuttunut selkeä lyöntivoimainen piikkipelaaja. Jääpallon pariin palanneen Joonas Janhusen uskotaan myös olevan selkeä vahvistus joukkueelle. Rauhallinen, hyvin peliä hahmottava Janhunen on tarkoitus istuttaa oikean puolustajan tontille. Yhden Botnia kauden jälkeen punapaitoihin palanneesta Josua Erosta toivotaan myös saatavan aiempaa enemmän irti, ja välivuoden jälkeen riveihin palaava Tuomas Jalkanen tuo hyvällä luistelullaan tunnetusti lisää liikettä kentälle.

Paitsi että IFK:n valmennusjohto tähtää hyökkäysarsenaalin laajennuksella parempiin tehoihin, joukkueen puolustuspeliä on määrä edelleen tiivistää. Pete Pättiniemen paluu tuo maalivahtikalustoon mukavan lisän. Vielä toissa kaudella Pättiniemi pelasi Ruotsin elitserienin Telluksessa. Alakerrasta on poissa Erik Hörhammer, jonka johtavan roolin puolustuksessa ottaa kantaakseen nuori Leevi Laitinen. Jääpalloon täysillä satsaavalle Laitiselle liberon tontti on Ruotsin juniorivuosilta entuudestaan tuttu.

Korona on kurittanut tavalla tai toisella kaikkien bandyliigajoukkueiden kauteen valmistautumista, mutta IFK lienee suurimpia kärsijöitä. Epidemian uhka on vaikuttanut pelaajistoon ja myös valmennusjohdon työskentelyyn. Muutamia sponsoreitakin on pudonnut pois. Kaikissa joukkueen toiminnoissa on jouduttu olemaan äärimmäisen huolellisia. Ruotsin leirin peruuntumisen ja Helsingin heikon jäätilanteen vuoksi IFK:n ainoaksi ison kentän kokemukseksi ennen sarjakauden alkua on jäämässä Lappeenrannan Suomen Cup, jonka pelaamisesta ei tätä kirjoitettaessa vielä ole täyttä varmuutta. Pahin skenaario onkin, että IFK joutuu lähtemään bandyliigaan ilman ensimmäistäkään harjoitusottelua. Jotain positiivistakin sentään on. Kallion kentältä on purettu tekonurmi pois, joten jää pitäisi saada aikaiseksi paremmin ja siitä pitäisi myös muodostua parempilaatuinen.

IFK:n kauteen valmistautuminen on vallitsevissa oloissa ollut varsin kummallista, kuten Juha Laitinen asian ilmaisee. Ison jään puutetta on jouduttu paikkaamaan osin taktiikkaluennoilla, jotta joukkue olisi valmiimpi jäälle menessään. Prosessia on yksinkertaisesti ollut pakko yrittää nopeuttaa. Siinä mielessä IFK:n tilanne on kuitenkin montaa muuta joukkuetta parempi, että miehistö on suurimmaksi osaksi valmennusjohdolle entuudestaan tuttua. Uutuutena IFK:lla on vielä XPS Network -järjestelmän käyttöönotto toiminnan kehittämistä ja analysointia varten sekä pelaajien kehityksen seurantaan. Sen on tarkoitus helpottaa otteluiden analysointia ja palautteen antoa aina yksittäistä pelaajaa myöten. IFK:n valmennustiimissä Ari Kukkonen on valjastettu kantamaan päävastuu järjestelmän käytöstä.

Juha Laitisen IFK:hon palatessaan peräänkuuluttama vanhan ajan IFK-meiningin esiin kaivaminen on edelleen meneillään oleva prosessi. IFK:n kulttuurin rakentaminen ja siirtäminen tuleville polville on Laitisen mielestä äärimmäisen tärkeää. Samassa yhteydessä joukkueen taustavoimiakin on tänä vuonna pyritty vahvistamaan, jotta ne eivät jäisi liian harvojen tekijöiden varaan. Tämä on suuri vaara jo toiminnan jatkumisellekin, kun vanhat taustahenkilöt joskus lopettavat.

Mutta mihin asti IFK:n rahkeet riittävät tulevalla kaudella? Valmennusjohdon kovana tavoitteena on murtautua runkosarjassa neljän parhaan joukkoon, koska vain sitä kautta saadaan kovia, IFK:ta parhaiten palvelevia kärkijoukkueiden otteluita. Tavoite on kova, mutta sellaisia IFK:ssa on totuttu asettamaan. Entä mitä tekee korona? Pahimmissa skenaarioissa Helsingin haastava epidemiatilanne pakottaa pelaajia ja valmentajia karanteeniin kesken kauden. Eikä ongelma ole yksin Helsingin.

HIFK:n pelaajamuutokset:

Tulleet: Josua Eronen (Botnia), Joonas Janhunen (come back/Kampparit), Santeri Laitinen (Kampparit), Pete Pättiniemi (comeback), Tuomas Jalkanen (comeback)

Lähteneet: Eelis Goebel (Botnia), Erik Hörhammer (välivuosi), Veeti Louhos (P21-joukkue), Otso Ikävalko (välivuosi)

JPS UUSITULLA JOUKKUEELLA MITALIJAHTIIN

JPS koki toisena vuotena peräkkäin ison muodonmuutoksen. Tällä kertaa joukkue on kuitenkin enemmän saamapuolella. JPS:n riveihin liittyi liuta paluumuuttajia, neljä opiskelemaan tullutta pelimiestä sekä Mikkelistä uusia tuulia uralleen hakemaan lähtenyt Ville Hämäläinen. Tärkeää oli myös, että Riku Hämäläinen päätti jäädä vielä ainakin yhdeksi kaudeksi punapaitojen riveihin. Kovana harjoittelijana tunnetusta lahjakkaasta Hämmäläisestä voidaan odottaa bandyliigan yhtä ehdotonta johtotähteä.

Mutta JPS on muutakin kuin Riku Hämäläinen. Peliä rakentava Lasse Tammilehto kuuluu myös kansalliseen kärkeemme, ja tukku nuoria pelaajia on toivon mukaan ison läpimurron kynnyksellä. Tornioista tullut Joonas Hiltunen esitti jo Oulun leirillä lokakuussa erinomaisia otteita ja samoin Tuukka Ässämäki on Ruotsin visiitillään ottanut isoja askeleita kehityksessään. Joni Vuopio tuo leveyttä ja kokemusta rosteriin, ja Aku Palsola on myös ehdoton avainpelaaja. Kärjessä on nuoren Ässämäen lisäksi myös Jarno Eronen, joka aikanaan aloitti uransa puolustajana. Mika Hyppösen edellisellä valmennuspestillään hyökkääjäksi siirtämä Eronen on parantanut otteitaan vuosi vuodelta ja iski viime kaudella jo 19 maalia.

JPS:n valmennusjohtoon kuuluvat ruoriin palanneen Mika Hyppösen ohella myös Mikko Rytönen ja Atte Hänninen, jotka jo viime kauden lopussa olivat joukkueen tukena talven ratkaisuootteluissa. Valmennuskolmikko on keskenään tasa-arvoinen, mutta Hyppönen kantaa paletista kokonaisvastuun. Siinä missä Hyppönen tarkastelee kentän laidalta kokonaisuutta, Rytönen keskittyy hyökkäyspelin ja Hänninen puolustuspelin tarkkailuun.

Pelaajarinki on joukkueella laaja. Siihen kuuluu 19 pelaajaa ja viisi joukkueen mukana treenaavaa junioria. Tälle kaudelle jälleen koettu pelaajiston suuri vaihtuvuus tuo valmennusjohdolle omat haasteensa oikeiden pelipaikkojen löytämiseen. Oulun leiri ja siellä pelatut kaksi OLS-ottelua ovat kuitenkin olleet työssä apuna.

Kun vielä Jyväskylään saadaan jää, joukkue pelaa kerran viikossa isolla kentällä 10 vastaan 10 -peliä, minkä myös osaltaan uskotaan helpottavan oikeiden roolitusten löytämistä.

Pari viikkoa ennen bandyliigan alkua JPS:n pelaajisto ei vielä ollut lyönyt lukkoon mitään sijoitustavoitetta. Hyppönen näkee omalta kohdaltaan tärkeimpänä tavoitteena pelaajien kehittämisen. Pelaajien kehittyessä myös joukkuepeliä voidaan viedä eteenpäin. Pelillisesti Hyppönen haluaa kehittää JPS:n karvauspeliä monipuolisemmaksi. Samoin hän haluaa joukkueen pelaavan suoraviivaisemmin, silloin kun siihen tilaisuus tulee. Yhtenä isona haasteena JPS:llä on Nikke Tuhkasen oikean sivutuen paikan täyttäminen. Tuhkasen lähtö jätti ison aukon punapaitojen pelinrakenteluun. Valmennusjohdon ajatusten mukaan useamman pelaajan tulee jatkossa osallistua pelinrakenteluun.

JPS:n pelaajamuutokset:

Tulleet: Tuukka Ässämäki (Edsbyns IF), Joni Vuopio (Ullern), Joonas Hiltunen (LRK), Juho Kaaretkoski (LRK), Akseli Uotinen (WP 35), Ville Hämäläinen (Kampparit), Topi Pesonen (Veiterä), Iikka Lempinen (Örebro SK), Antreas Lindlöf (LRK), Miikka Penttinen (Botnia)

Lähteneet: Teemu Malinen (Botnia), Verner Anttila (JPS II), Nikke Tuhkanen (Gripen), Ilari Nikula (lopettanut), Danil Beljajev, Renat Ziganshin.

KAMPPARIT TURVAA NUORIINSA JA HAUSKAN VELJEKSIIN

Pelaajamarkkinoilla Kamppareita on kuritettu jo muutaman vuoden ajan. Etenkin tehopelaajia on hävinnyt Mikkelistä maailmalle, ja sama trendi jatkui viime kauden jälkeenkin. Valmentajana totutusti jatkavalle Antero Leväselle onkin asetettava kysymys: mistä Kampparit löytää tulevana talvena tehoja? Valmentajakonkarin vastauksesta kuultaa, että ratkaisua ongelmaan on haettu ainakin Lappeenrannan suunnasta:

”Uskomme, että Janne Hauska löytää vielä tehoja kärjessä. Samoin velipoika ”Vallu” on meillä mahdollisesti myös kärjessä. On hän siellä jonkin verran pelannutkin. Sitten meidän on luotettava, että omista nuorista alkaa kasvaa maalintekijöitä.”

Maalintekotoiveita asetetaan myös lisäksi Kaivolalle, jolta edellisellä kaudella odotettiin ehkä rahtusen verran enemmän. Nuoren pelimiehen lopullisen läpimurron uskotaan kuitenkin olevan edessä kuluvalle kaudella. Ennuserkit siihen ovat hyvät. Karo Liimatainen saattaa myös onnistuessaan niputtaa lähelle kymmentäkin liigamaalia. Lisäksi tehoja odotetaan syntyvän senkin kautta, että kärjillä on nyt mainiot ruokkijat. Hauskan klaanin kolmas soturi Tomi häärii keskikentällä, ja muistien peliä rakentaa taidolla varmasti myös kautensa sivutukena aloittava maestro Kimmo Huotelin. Valmennusjohto ei myöskään sulje pois sitä mahdollisuutta, että Huotelin ja Tomi Hauska voitaisiin nähdä keskikentällä yhtäkin aikaa. Leväsen usko sairastelunsa viime talvena selättäneen Huotelinin kykyihin on horjumaton:

”Jos Kimmo pysyy terveenä, niin bandyliigassa nähdään kuluvalle kaudella jälleen yksi kansainvälisen tason sivutuki. Toistaiseksi Kimmo on saanut olla terveenä ja se näkyy suorituksissa.”

Huotelinilla, kuten myös Joni Maarasella, on miesten omien puheiden mukaan alkamassa pitkän uran viimeinen kausi. Keväällä luistimet ripustetaan naulaan. Leväsen mukaan seuran nuorilla on nyt viimeinen

mahdollisuus imeä näistä kovan tason pelimiehistä irti kaikki se malli, mitä heillä tarjottavana on. Ja se ei tunnetusti ole vähän.

Mutta Mikkelissä meneillään oleva muutos pitää lyhyellä tähtämellä sisällään myös pienen riskin: tuleeko nuorennusleikkaus liian nopeasti ja liian rajuna? Lupaavia junioreita on kuitenkin tulossa vielä nuoremmissakin ikäluokissa runsain mitoin, joten nuorille on joka tapauksessa hiljalleen tehtävä tilaa. Alkavalla kaudella Kamppareiden rosteria kaventaa myös yhteistyö WP 35:n kanssa. Monet nuoret hakevat nyt isompaa roolia WP:n paidassa hyvässä yhteisymmärryksessä savolaisseurojen kesken. Kampparit uskovat yhteistyökuvion muodostuvan pitkällä tähtämellä mikkeliäistenkin eduksi.

Kauden avauksessa Suomen Cupissa Oulussa Kampparit menestyi kohtuudella, mutta realiteetti oli, että ainakaan tässä vaiheessa paukkuja bandyliigan ennakkosuosikin Akilleksen haastamiseen ei ole. Cupissa otettu voitto bandyliigan kärkipaikoille veikatusta Narukerästä antoi kuitenkin uskoa Kamppareiden olevan jälleen kerran oikealla tiellä. Mikkelissä uskotaan ja toivotaan, ettei seuran pitkä välieräputki katkea tänäkään talvena.

Kamppareiden pelaajamuutokset:

Tulleet: Janne Hauska (Veiterä), Tomi Hauska (Veiterä), Valtteri Hauska (Veiterä)

Lähteneet: Santeri Laitinen (HIFK), Juuso Tervonen (Åby/Tjureda IF), Esko Liukkonen (Veiterä), Ville Hämäläinen (JPS), Ilja Sokolov (Akilles), Mikko Pulkkinen (WP 35), Jari Purovirta (lopettanut), Eetu Karhunen (lopettanut), Alpo Kaartinen (lopettanut)

NARUKERÄ KAMPEAA MITALEILLE

Porissa on viimeksi ylletty mitaleille vuonna 2013, mutta nyt Narukerän vakaana aikeena on palauttaa seura mitalikantaan. Viime vuosi päättyi katkeraan puolivälierätappion Jyväskylässä, mutta se halutaan jo unohtaa. Koronan varjossa Narukeränkin pelituntuma on jäänyt Oulun Suomen Cupin varaan, mutta Porissa uskotaan kuitenkin positiiviseen vireeseen. Joukkueen peliä kehitetään talven mittaan, ja keväällä haastetaan suosikit. Suomen Cupissakin porilaisten peli kehittyi loppua kohden.

Isoa plussaa Narukerälle merkitsee Ville Aaltosen vihdoin tapahtunut paluu Ruotsista. 41-vuotias pelimies tuo Narukerän käyttöön roppakaupalla kokemusta ja johtajuutta – myös urheilullisuutta ja asenteellista esimerkkiä nuoremmille. Aaltonen tunnetusti vihaa häviämistä, ja se on näkynyt jo treenien pienpelaamisessa Narukerän treeneissä. Konkarin asenne on valmennusjohdon mielestä parantanut harjoitusten intensiteettiä ja laatua. Ja tietysti laaja-alaisesti keskikentällä töitä paiskivan Aaltosen panos näkyy kentälläkin. Häneltä ei helpolla riistetä palloa, mutta vastaavasti hän on ulottuvana pelaajana itse hyvä ryöväämään palloja. Myös kulmalyöjänä Aaltonen on tunnetusti vaarallinen.

Toinen konkari, 47-vuotias Rinat Shamsutov onnistuttiin myös lopulta saamaan vielä toiseksi kaudeksi Poriin. Pelaamisen ohessa Shamsutov on mukana joukkueen valmennuksessa. Hän suunnittelee harjoituksia ja tarjoaa näkemyksiään pelillisiin kysymyksiin. Edelleen Shamsutov analysoi otteluita videonauhalla ja vetää lukiossa opiskelevien narukeräläisten aamuharjoituksia. Shamsutovin vielä lapsille ja nuorille erikseen vetämään luistelukouluun ovat tervetulleita myös Ässien kiekkoilijat ja muut luistelusta kiinnostuneet. Tällä luistelukoulutoiminnalla tähdätään myös Narukerän juniorimäärien kasvattamiseen.

Uuden kauden kynnyksellä Narukerässäkin pohditaan miehistön optimaalisia pelipaikkoja. Oulun Suomen Cupissa Tomi Mustonen oli sijoitettu liberoksi. "Musti" toi uudelle tontilleen rauhallisuutta ja pallovarmuutta ja onnistui pelissään hyvin. Viime kausina Narukerän liberona pelannut Jere Koivula ei työkiireidensä vuoksi ole ehtinyt kovin paljoa harjoituksiin. Oulussa hän oli aloituksessa ainoastaan yhdessä kamppailussa ja saattaa löytää tulevana talvena itsensä joukkueesta uudelta paikalta. Esimerkiksi sivutuen paikka voisi valmennusjohdon mukaan hyvinkin istua Koivulalle.

Jaakko Hyvösen lähdön jäljiltä Narukerällä ei ole ennakkoon selvää ykköspysä, mutta valmentaja Jani Raukko näkee tässä myös hyviä puolia. Nyt on muiden noustava esille. Katseet kääntyvät ennen kaikkea Eero Paavolaan ja Joonas Rajalaan, joiden toivotaan tällä kertaa välttävän loukkaantumiset. Paavola on todella raamikas, luisteluvoimainen ylempi keskikenttäpelaaja, josta voi hyvinkin tulla vielä A-maajoukkuepelaaja. Uusista vahvistuksista Kristian Paukkonen löysi peliään koko ajan paremmin Suomen Cupissa. Tuomas Antikainen sen sijaan ei armeijan vuoksi päässyt Ouluun, mutta tulee olemaan paremmin mukana intin loputtua joulukuussa.

Narukerä lähtee mitalihahtiin nöyränä, peli kerrallaan edeten. Jos oma puolustus lupaava nuori veskari Santeri Rantanen viimeisenä lukkona saadaan toivotulla tavalla tilkityksi, Porissa uskotaan mitaleille paluuseen. Vuoden 2013 SM-hopeajoukkueesta on vielä jäljellä kuusi pelaajaa: Jere Koivula, Niko-Valtteri Koivula, Tomi Mustonen, Timo Niemi, Esa Oksanen ja Kasper Perdén. Sen sijaan Ville Aaltosen edellinen mitali on vuodelta 1999. Se mitali oli Narukerälle kultainen.

Narukerän pelaajamuutokset:

Tulleet: Tuomas Antikainen (Botnia), Kristian Paukkonen (WP 35), Ville Aaltonen (Bollnäs GIF)

Lähteneet: Heikki Koivisto (traaginen kuolema), Jaakko Hyvönen (Brobergs IF). Joni Rintala (joukkueenjohtaja), Esko Kuusamo (opiskelu), Atte Perkaus (keskittyy junnupeleihin ja tervehtymiseen), Aleksei Gorohov

OLS PUOLUSTAA POHJOISEN VÄREJÄ

LRK:n luovuttua bandyliigapaikasta jäi OLS Pohjois-Suomen ainoaksi edustajaksi pääsarjaan. Valmennusvastuu joukkueesta siirtyi Samuli Koivuniemeltä vanhalle konkarille Timo Tiusaselle. Jäätyään edellisen kerran pois edustusjoukkueen valmennushommista vuonna 2008 Tiusanen oli ajatellut vakavamman valmennusuran olevan jo loppu. Oman pojan Aatun myötä hänelle tuli kuitenkin nuorten valmennustehtäviä. Lopulta huoli OLS:sta ja sen nuorista pelaajista sai Tiusasen tänä keväänä vastaamaan kyllä seurajohtaja Samuli Niskasen pyydettyä häntä edustusjoukkueen peräsimeen.

OLS:n etuna kauteen valmistauduttaessa on hyvä jäättilanne. Joukkue on harjoitellut isolla jäällä neljästi viikossa jo usean viikon ajan samaan aikaan kun etelässä ja idässä vasta unelmoidaan jääpallokentälle pääsystä. Aikainen jäälle pääsy asettaa kuitenkin OLS:n valmennusjohdolle myös haasteita. Etulyöntiasema pitäisi kyetä käyttämään mahdollisimman tarkkaan hyväksi. Harjoitusten pitäisi olla laadukkaita kehittääkseen niin joukkuetta kuin yksittäisiä pelaajia. Puolivillaisesti hoidettuna voi lopputuloksena olla ainoastaan pelaajien väsähtäminen ennenaikaisesti. Harjoitusotteluita OLS ei kuitenkaan juuri ole päässyt

pelaamaan. Kalixin kanssa niitä ei koronan vuoksi uskalleta edes käydä, ja kauden kynnyksellä Veiteräkin katsoi lyhyen Oulun reissun lopulta liian rankaksi.

Tiusasen kantama huoli oululaisesta jääpallosta on perusteltua. OLS:n junioritoiminnassa olisi selvästi tehostamisen tarvetta, sillä tulevina vuosina joukkueen täydentäminen on nykynäkymillä varsin haasteellista. Sitä suuremmalla syyllä Tiusanen kokee, että nyt nuorina pelaajina edustuksen portteja kolkuttelevista olssilaisista on pidettävä hyvää huolta.

OLS marssittaa bandyliigaan varsin nuoren joukkueen, jota vahvistavat muutamat uskollisesti mukana pysyneet vanhemmat pelaajat. Viime kaudesta ovat varmuudella poissa libero Kimmo Ohtonen ja kärkipelaaja Atte Lämsä. Myös Tuomas Räisäsellä on todennäköisesti edessä välivuosi ja Antti-Pekka Airaksisenkin pelaaminen saattaa työ- ja perhesyistä jäädä vähiin. Lisäksi Tuomas Loponen on armeijan harmaissa ja sen vuoksi myös sivussa. Edelleen on syytä huomata, että OLS:n valmennusjohdossa on tehty linjaus, jonka mukaan koti- ja vierasotteluissa pelataan samalla miehityksellä. Eli puoliksi toiminnassa mukana oleville ei Tiusasen pelaavassa kokoonpanossa ole tilaa.

Paluumuuttaja ja joukkueen kapteeniksi valittu Pertti Virtanen on maalin suulla OLS:n ehdoton tukipilari, jonka torjuntujen lisäksi joukkue pyrkii saamaan maksimin irti myös hänen vahvasta heittokädestään. Virtanen on ottanut OLS:n kapteenin roolinsa hyvin vastaan ja antaa tarpeen vaatiessa tiukkaakin palautetta joukkueovereille. Liberon paikalle Tiusanen asettaa hyvin peliä lukevan ja katkovan Juho Airaksisen. Pakkeina pelaa LRK:sta tullut ja liberonakin aluksi kokeiltu Teemu Nevanperä sekä Helsingistä Ouluun opiskelemaan tullut Samuli Sakko. Matti Immonen on kauden alussa vielä loukkaantuneena, mutta hänen palatessaan ruotuun siirtynee Nevanperä keskikentälle. Sivutukina on vasemmalla Eetu Jaatinen ja oikealla kokenut Antti Pesonen. Pallollisina keskikenttäpelaajina isossa roolissa ovat Saku Hartikainen ja Eemi Dolk. Miika Leiviskä on saanut topparin paikalta siirron ylemmäksi ja on viihtynyt siellä hyvin. Piikistä löytyy paljon töitä lajin eteen tekevä Niklas Valtanen. Toistaiseksi Tiusaselle on aiheuttanut päänvaivaa joukkueen tehottomuus: ”Joudutaan tekemään yhteen maaliin hirveä työmäärä.”

Monen muun liigavalmentajan tavoin myös Tiusanen asettaa oman pelin kehittämisen sijoituksellisten tavoitteiden edelle. Tiusanen haluaa nähdä stabiilimmin pelaavan OLS:n. Selvää myös on, ettei OLS voi lähteä maalintekokilpailuihin vastustajien kanssa. Oma pää on tukittava ja käännettävä tarjoutuvat tilaisuudet nopeisiin vastaiskuihin. Mutta – jos kaikki menee nappiin – OLS:n kilpailullinen tavoite on yltää kuuden parhaan joukkoon. Se ei Tiusasen mukaan ole mahdotonta, jos puolustuspeleminen saadaan toimimaan.

OLS:n pelaajamuutokset:

Tulleet: Pertti Virtanen (Bollnäs GIF), Teemu Nevanperä (LRK), Aku Sarkkinen (Nässjö IF), Samuli Sakko (Botnia)

Lähteneet: Kimmo Ohtonen (lopettanut), Atte Lämsä

VEITERÄ TÄHTÄÄ MESTARUUTEEN

Veiterä kuuluu niihin joukkueisiin, joissa valmennusvastuu on vaihtunut. Venäläinen Valeri Gratsev ei saanut jatkopestiä, joten huhtikuussa joukkueenjohto tiedusteli Tero Niemisen halukkuutta ottaa

edustusjoukkue hoiviinsa. Niemistä kiehtoi mahdollisuus, joten hän vastasi myöntävästi. Henkeen ja vereen kilpailuhenkiseksi tunnustautuva Nieminen haluaa mittauttaa Veiterän potentiaalin. Sekä valmentajan että pelaajien tavoite tulevalle kaudelle on kova. Veiterä pitäisi palauttaa Suomen mestariksi. Toki Lappeenrannassakin tunnustetaan Akilleksen ennakkosuosikin asema, mutta silti seuran tavoite on nousta ykköseksi.

Nieminen saa käsiinsä varsin paljon muuttuneen joukkueen. Pois lähti viime kauden neljä parasta pistemiestä. Se jätti ison loven erityisesti erikoistilanteiden hyödyntämiseen. Mutta toisaalta Nieminen katsoo nyt tulleen uuden sukupolven ajan. Joukkueen ikärakenne on hyvä ja ilmapiiri raikas. Sitä paitsi myös vahvistukset ovat kovaa luokkaa. Eetu Peuhkuri ja Tuomas Liukkonen tuovat Ruotsista vauhtia ja taitoa bandyliigakentille. Viime kaudella pelinrakentelu oli liikaa kaksikon Aleksi Seppänen–Tomi Hauska varassa. Kahden miehen rakentelu oli helppo vastustajan tukahduttaa, kuten Akilles finaalissa osoitti. Nyt Nieminen haluaakin useamman pelaajan osallistuvan pelintekoon, vaikka epäilemättä bandyliigan tähtikaartiin kuuluvalle Eetu Peuhkurille on tarjolla avainpelaajan rooli.

Siinä missä Veiterällä on seitsemän kokonaan uutta pelaajaa, pitää myös huomioida viime kaudella loukkaantumisten takia sivussa olleiden Tero Liimataisen ja Emil Segermanin paluu joukkueeseen. Molemmat ovat nyt harjoitelleet hyvin. Lisäksi viime kauden vasta ratkaisupeleihin mukaan tullut Anssi-Juuso Ropo on nyt mukana alusta lähtien. Ropo tulee yhdessä Emil ja Johan Segermanin, Norjasta palaavan Christer Laibertin ja Juuso Kärmeniemen kanssa miehittämään puolustajien paikat. Monella paikalla pelaamaan kykenevä Manu Puumalainen on hyvä lisä puolustajien rosteriin. Hyökkäyspäässä, jota Liimataisen paluu oleellisesti vahvistaa, miinuspuolena on Tuukka Loikkasen pelaamista haittaava varusmiespalvelu.

Veiterä esittelee myös yhden mielenkiintoisen tulokkaan jääpallon pariin. 34-vuotiaalla Iikka Voutilaisella on taustaa sekä jääkiekossa että salibandyssä. Hän on pelannut jääkiekkoa SaiPan A-nuorissa, ollut SaiPan liigajoukkueenkin ringissä ja pelannut mestistä Joensuussa. Salibandyssä hänellä on pääsarjakokemusta. Hieman Tero Liimataisen tyyppistä Voutilaista kaavaillaan Veiterässä hyökkäyspäähän. Toistaiseksi miehen jääpallotausta rajoittuu Lappeenrannan paikallissarjan peleihin. Nähtäväksi jää, löytyykö Voutilaiselle peliaikaa bandyliigasta.

Korona on syönyt myös Veiterän kauteen valmistautumista. Isolle jäälle ei ole päästy Lappeenrannassa tai muuallakaan, kun vielä marraskuun alkuunkin kaavaillut harjoitusottelut ovat lauhan syksyn vuoksi peruuntuneet. Niemisen toiveissa on saada sentään joku harjoitusottelu alle ennen Lappeenrannan Suomen Cupia.

Minkälaisella pelaamisella Veiterä sitten Suomen mestaruuteen tähyää? Nieminen haluaa nähdä jäällä joukkueen, joka pystyy pitämään palloa ja olemaan myös kärsivällinen. Silloin kun vastustaja on ehtinyt organisoimaan puolustuksensa, pelaajien on kierrätettävä palloa ja etsittävä kärsivällisesti uusia mahdollisuuksia. Sen sijaan nopeaan riistoon päästäessä Veiterän on iskettävä saman tien. Johtoasemaan päästäessä kiirettä pallon kanssa ei luonnollisesti ole.

Veiterän pelaajamuutokset:

Tulleet: Eetu Peuhkuri (Vetlanda BK), Tuomas Liukkonen (IK Sirius), Esko Liukkonen (Kampparit), Christian Laibert (Hövik), Ville Hatara (comeback), Sampo Äikäs (Nässjö IF), Iikka Voutilainen (jääkiekko)

Lähteneet: Aleksi Seppänen (IFK Motala), Janne Hauska (Kampparit), Tomi Hauska (Kampparit), Valtteri Hauska (Kampparit), Topi Pesonen (JPS), Egor Ragulin, Joonas Ylä-Outinen (apuvallmentaja)

WP 35 RAKENTAA UUTTA JOUKKUETTA

Jääpallossa joukkueiden kokoonpanot saattavat muuttua kertahetitillä. Tällä kertaa oli WP 35:n kohtalona kokea isoja menetyksiä. Edellisen kauden ryhmästä on poissa kaikkiaan kymmenen miestä. Kun hätä oli suurimmillaan, apukin oli onneksi lähellä, ainoastaan noin 85 kilometrin päässä. Kampparit ymmärsi hyvin WP:n tukalan tilanteen. Hyvässä yhteisymmärryksessä seurojen kesken Mikkelistä siirtyi kolme lainapelaajaa ja kaksi väli vuoden tehnyttä miestä tukemaan ohueksi huvennutta varkautelaisjoukkuetta. Kamppareiden sopimuspelaajista WP:n paitaan sonnustautuvat Ville Hokkanen, Esu Rytönen ja Mikko Pulkkinen. Väli vuoden pitäneistä Kamppari-nuorista Varkaudessa pelaavat Jimi Siiteri ja Eemeli Suontakanen. WP:n tuoreet Mikkelin avut harjoittelevat Varkaudessa pari kertaa viikossa.

Uudeksi valmentajaksi WP 35 sai pienen haeskelun jälkeen kokeneen Joni Kauhasen. Joukkueen treeneissä Kauhanen on itsekin välillä pelaillut, mutta kentälle hän ei enää bandyliigassa aio mennä. Hän keskittyy nyt rakentamaan uutta joukkuetta. Haastetta riittää, sillä suuren pelaajavaihtuvuuden lisäksi harjoituspelit on lämpimien kelien vuoksi jouduttu perumaan. Varkauteen yritettiin kyllä saada jäätä jo pian lokakuun puolivälin jälkeen. Jäädytys oli jo hyvällä alulla, mutta sitten lämpöaalto ja kova tuuli vesittivät yrityksen.

Pelaajapakkia on muokattu uusiksi monella tapaa. Kauhasen WP 35 lähtee odotetusti rakentamaan peliään puolustuksen kautta. Maalissa Ari-Pekka Aho on tunnetusti erinomainen veskari. Hänen eteensä alimman puolustajan paikalle on asettaa liboron paikan jo ennestään tunteva Jimi Siiteri. Sivutukina on oikealla Aleksi Puustinen ja vasemmalla Esu Rytönen. Puolustajien paikoilla nähdään Jooseppi Passonen ja Simo Heino. Alavälissä nähdään kentällä kovasti raatava Joonas Pietikäinen ja hänen yläpuolellaan taitava Niko Nissinen. Ylhäällä Mikko Pulkkinen on puhdas kärki.

Kauhanen haluaa ehdottomasti selkeyttää WP:n peliä. Hänen mielestään pelaajat ovat turhan usein ryntäilleet sinne tänne omilta pelipaikoiltaan, jolloin kentätasapaino on helposti järkkynyt. Samalla energiaa on haaskaantunut liikaa ja koko 90 minuutin pelaaminen on väsymyksen seurauksena kärsinyt. Kauhanen onkin käynyt paljon keskusteluja pelaajiensa kanssa aina Niko Nissistä myöten. Avainpelaajana Nissinen on viime vuosina yrittänyt kantaa turhankin suurta kuormaa WP:n pelistä. Nyt hänenkin rooliaan on selkeytetty, eikä Nissisen pitkien voimia kuluttavien yksinäisten nousujen pitäisi enää jatkossa kuulua samalla tavalla uuden Kauhasen WP:n identiteettiin. Ei, vaikka Nissinen varkautelaisten ykkösnyrkki onkin ja isossa roolissa myös Kauhasen papereissa.

Sarjataulukon sijoitusten suhteen WP:llä ei alkavalle kaudelle ole tavoitteita. Valmennuksen tavoitteet lepäävät kokonaan pelillisellä puolella. Kauhanen haluaa, että sekä puolustuspelaamista että hyökkäystä kehitettäisiin nimenomaan joukkuepelaamisen kautta, jolloin WP:stä tulisi jälleen joukkue sanan varsinaisessa merkityksessä. Kauhanen haluaa luoda oman WP:n identiteetin. Mutta tie siihen on pitkä. Realiteetit tunnustaen Varkaus tulee alkavan kauden pelissään pelaamaan tiiviisti ja satsaamaan paljon vastahyökkäyksiin.

Kauteen valmistautuessa Kauhanen on joutunut varsin pitkälti kantamaan työtaakkaa yksin, mutta on kauden kynnyksellä saamassa avukseen Ilkka Hoffrénin ja jossain määrin myös Harri ”Mena” Kauhasen. Viimeksi mainitun on tarkoitus olla harjoituksissa kerran viikossa opettamassa joukkueelle hyökkäyspeliä ja maalintekoa. Ne asiathan ”Mena” varsin tunnetusti hallitsee.

WP 35:n pelaajamuutokset

Tulleet: Jimi Siiteri (Kampparit), Ville Hokkanen (Kampparit), Esu Rytönen (Kampparit), Eemeli Suontakanen (Kampparit), Simo Heino (LRK), Tatu Ruotsalainen (LRK). Mikko Pulkkinen (Kampparit)

Lähteneet: Kristian Paukkonen (Narukerä), Akseli Uotinen (JPS), Mikko Kilpeläinen, Eemeli Puustinen (Hövik), Ville Koskinen, Aleksandr Gavrilov, Jesse Kuokkanen, Vladimir Druzhkov, Jukka-Pekka Hoffren, Joni Kauhanen (valmentaja)